

οί ασθενεῖς λιποθυμοῦσι, πιθανὸν νὰ τὸν ἐξέλαβον ὡς νεκρόν. Χθὲς ἀπέθανε, σήμερον τὸν θάπτουν... Ἀλλὰ πιθανὸν νὰ εὐρίσκειται εἰς λήθαργον...

Ὅλον τὸ αἷμά της παγώνει εἰς τὴν ἰδέαν ταύτην, καὶ ἀναπολεῖ εἰς τὴν μνήμην της τὰς διηγήσεις, ἃς ἤκουσεν ὅταν ἦτο παιδίον περὶ γραίας τινὸς κυρίας, ἥτις ἐτάφη ζῶσα καὶ ἐξύπνησεν, ὅταν κλέπτῃ τις τὴν ἐξέθαψε, διὰ νὰ λάβῃ τὸ δακτύλιόν της.

Καὶ ἡ ἰδέα αὕτη τὴν κατακυριεύει.

— Ὅχι, δὲν θὰ σὲ ἀφήσω ν' ἀποθάνῃς· θὰ σὲ ξεθάψω.

Δὲν ἀμφιβάλλει πλέον ὅτι ὁ Ἰωάννης ἐτάφη ζῶν καὶ ὅλαι αἱ σκέψεις της διευθύνονται πρὸς ἓν μόνον ἀντικείμενον· νὰ ἐκθάψῃ τὸ φέρετρον, νὰ τὸ ἀνοίξῃ, ὅπως ἴδῃ τὸν Ἰωάννην.

Ἐν ἀκκρεῖ τὸ σχέδιόν της ὠρίμασε μετὰ φρενητιῶδους ταχύτητος. Θὰ ὑπάγῃ νὰ κρυφθῇ εἰς τὸ δάσος καὶ ἅμα νυκτώσῃ θὰ ἐισδύσῃ εἰς τὸ κοιμητήριον. Θ' ἀναβῇ ἐπὶ τοῦ λίθου τούτου, τὸ κιγκλίδωμα εἶνε χαμηλόν, θὰ δυνήθῃ νὰ τὸ ὑπερπηδήσῃ. Εἶδε ποῦ ἔβαλον τὸ πτύον καὶ γρήγορα γρήγορα θὰ σαρῶσιν τὴν γῆν. Οἱ ὀφθαλμοὶ της λάμπουσιν ἐξ ἀγρίας χαρᾶς εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην.

Δυστυχῆς Ἰουλί! Δὲν γνωρίζεις ὅτι ἀνοίγουσα τὸ φέρετρον θὰ ὀπισθοχωρεῖς ἐμβρόντητος. Δὲν γνωρίζεις λοιπὸν ὅτι τὸ μέτωπον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐκάλυπτες διὰ τόσῃ τρυφερῶν φιλημάτων, τὸ ἔθραυσαν διὰ τῆς σφύρας, καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ διεσχισμένου κρανίου τοῦ ἐξέρρευσε ἡ φαιὰ μάζα τοῦ ἐγκεφάλου· ὅτι ἡ καρδιά, ἥτις ἔπαλλε δι' ἐσέ, ἀπεσπάρθη, ἐκόπη εἰς τεμάχια καὶ ἐχώθη ἀναμῖξ μετὰ τῶν ἐντέρων εἰς τὸ στῆθος ἐκεῖνο ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἐπανεπνεύσε τοσοῦτον ἡδέως τὴν ὠρίαν μελαγχροινὴν κεφαλὴν σου...

Ὅχι, ἡ Ἰουλί! τίποτε ἐξ ὧν τούτων δὲν γνωρίζεις καὶ μόνῃ, ἐγκαταλειμένη παρ' ὅλου τοῦ κόσμου ἀσχολουμένη εἰς τὰς μικρὰς αὐτοῦ ὑποθέσεις — μόνῃ, χωρὶς οὐδεμίαν καρδίαν νὰ ἔλθῃ εἰς βοήθειάν της, αἰσθάνεται τὴν παραφροσύνην της ἀυξάνουσαν.

Ἰδοὺ αὕτη ἀναβαίνουσα τὸ δάσος. Ζητεῖ, ἀλλὰ δὲν εὐρίσκει, κρύπτῃν ἀρκετὰ ἀσφαλὴ διὰ νὰ συσπειρωθῇ μέχρι τῆς ἐσπέρας· τὰ δένδρα εἶνε λίαν ἀραιά, οἱ θάμνοι ἀπεσιλωμένοι. Ἰδοὺ μία ὀπὴ πλήρης βάτων· ἐκεῖ θὰ ὑπάγῃ νὰ κρυφθῇ χωρὶς νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι αἱ ἀκανθαὶ ξεσχοῦν τὰς χεῖρας καὶ τὰς παρεῖας της.

— Φθάνει μόνον νὰ μὴ ἀποπνιγῇ μέχρι τῆς νυκτὸς ὁ Ἰωάννης! — εἶνε ἡ μόνῃ της σκέψις· ἀλλ' ἀναμιμνήσκειται τῆς γραίας, ἥτις ἐξετάφη ὑπὸ τοῦ κλέπτου, καὶ δύο μεταλλευτῶν, οἵτινες ἐτάφησαν μετὰ τοῦ πατρός της· μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἔξῃ ἀκόμη.

Παραδεδομένη εἰς τὴν παραφροσύνην της, ἡ δυστυχῆς Ἰουλί! δὲν τολμᾷ νὰ κινήθῃ ἀπὸ τῆς φωλεᾶς της. Ἡ διψα τὴν βασιανίζει ἀλλὰ: «Θὰ μεῖ ἰδῶσι, θὰ μ' ἐμποδίσωσι», σκέπτεται καὶ θέτει

φύλλα ἐπὶ τῆς γλώσσης διὰ νὰ κατευνάσῃ τὸ καταδιβρώσκον αὐτὴν πυρ.

Τέλος, ἡ νύξ πλησιάζει· ἄστρα τινα μαρμαίρουσι διὰ μέσου τῶν κλάδων. Ἡ Ἰουλί! κρατοῦσα τὴν ἀναπνοήν της, ἐγκρατίζει τὸ κρησφύγετόν της καὶ ὀλισθαίνει μετὰ τῶν θάμνων. Αἱ βᾶτοι ξεσχοῦν τὰς χεῖρας της, δὲν τὸ αἰσθάνεται. Μετ' ὀλίγον χάνει τὸ κτένιον καὶ τὸν πῖλόν της, οἱ μελανοὶ αὐτῆς πλόκαμοι κυματίζουσιν ἐπὶ τῶν ὤμων της, περιπλέκονται εἰς τοὺς θάμνους.

Ὁ θόρυβος πίπτοντος κλάδου ξηροῦ, πτηνοῦ περυγίζοντος ἐν τῷ φυλλώματι, τὴν παγόνουν ἐκ φρίκης. Ὅλαι αἱ διηγήσεις περὶ βρυκολάκων, τὰς ὁποίας ἤκουσε κατὰ τὴν παιδικὴν αὐτῆς ἡλικίαν, ὅλαι αἱ δεισιδαιμονίαι χωρίου μεταλλουργῶν, ἀναγεννῶνται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν της. Ἐκαστον δένδρον τῇ φαίνεται τέρας ἑτοίμον νὰ τὴν πνίξῃ διὰ τῶν ὀνύχων του.

Ἡ σελήνη τὴν φωτίζει ἐξερχομένη τοῦ δάσους. Καταβαίνει τὸν λόφον καὶ ἵσταται πεντήκοντα βήματα πρὸ τοῦ κοιμητηρίου, μὴ τολμᾶσα νὰ πλησιάσῃ. Μὲ τὴν ἐσθῆτα εἰς ῥάκη, μὲ τὴν κόμην πλήρη ξηρῶν κλάδων, μὲ σαγόνας αἵματος ἐπὶ τῶν πελιδνῶν αὐτῆς παρειῶν, νομίζει ὅτι τρέχει, ἀλλ' ἵσταται ἀκίνητος. Οἱ ἀγροί, τὸ δάσος, τῇ φαίνεται ὅτι κινεῖται περίξ της πλήρη φανταστικῶν ὄντων· τὰ πάντα συγχέονται ἐν τῇ κεφαλῇ της.

Πτηνὸν νυκτόβιον ἀναδίδει τὸ θλιβερόν αὐτοῦ ἄσμα, — εἶνε ὁ Ἰωάννης, ὅστις τὴν πρόσκαλε! Καταβάλλει τότε ὑπεράνθρωπον προσπάθειαν καὶ ὁρμᾷ πρὸς τὴν θύραν. Ἀναβαίνει ἤδη ἐπὶ τοῦ λίθου, ἡ χεὶρ της ἐγγίζει τὸ ἄκρον τῆς κιγκλίδος, θέλει νὰ τὴν διασκελίσῃ.

Ἀλλὰ τὴν στιγμὴν ταύτην παρατηρεῖ μέγαν μέλανα σταυρόν, ἐστημένον ἀπέναντι τῆς θύρας. Δι' αὐτὴν εἶνε ὃν πελώριον, μέλαν, δασύτριχον, τὸ ὁποῖον ἐκτίνει τοὺς βραχίονας, ἐξογκοῦται, πλησιάζει, οἱ βραχίονές του ἐκτείνονται... ἡ Ἰουλί! δὲν ἀναπνέει, δὲν κινεῖται. Οἱ βραχίονες τὴν ἐγγίζουσιν, τὴν συσφίγγουσιν, τὴν πνίγουσιν... Ἐκβάλλει ἀσθενῆ κραυγὴν καὶ ἐπαναπίπτει. Ἡ σελήνη φωτίζει μὲ τὰς γλυκεῖας αὐτῆς ἀκτῖνας τὸ ὥχρον αὐτῆς πρόσωπον συνεσπασμένον ἐκ τῶν θλίψεων καὶ τῆς ἀγωνίας.

Τὴν ἐπαύριον εἰς χωρὶκὸς τὴν παρητήρησεν. Ἐπλησίασε, τῇ ὠμίλησεν· ἀπῆντα διὰ λέξεων ἀσυναρτήτων. Ὅλον τὸ σῶμά της ἔκαε καταναλισκόμενον ὑπὸ τοῦ πυρετοῦ, τὴν μετέφερον εἰς τὸ νοσοκομεῖον τῆς γειτονικῆς πόλεως.

Ἡ φρενίτις τῆς Ἰουλίας ὑπῆρξε φοβερά! Διέσπα τοὺς δεσμούς διὰ τῶν ὁποίων προσεπάθουν νὰ τὴν κρατήσωσιν εἰς τὴν κλινὴν. Ἐγονυπέτει πρὸ τῆς νοσοκόμου, ἰκετεύουσα αὐτὴν νὰ τὴν ἀφίσῃ νὰ ἴδῃ τὸν Ἰωάννην της.

— Εἶμαι σύζυγός του, ἔλεγεν. Ἐὰν ἐγνωρίζετε μόνον πόσον με ἀγαπᾷ. Εἴμεθα δύο, μόνον εἰς τὸν κόσμον... Κανείς... Εἶμαι τὸ πᾶν δι' αὐτόν... Θὰ τὸν θεραπεύσω...

Ἐπειτα ἐγειρομένη ἀνεπήδα, συνελάμβανε τὴν ἀδελφὴν ἀπὸ τὸν λαιμὸν κραυγάζουσα:

— Ἀ! ἄθλιοι, — νὰ μὴ τὴν ἴδω! Οὕτε νεκρόν; Ἀτιμοὶ δολοφόνοι! Κατηραμένοι κανονισμοί!

Μετὰ τέσσαρας ἡμέρας τὴν ἔφερον εἰς τὸ κοιμητήριον, — καθὼς εἶχον φέρεϊ τὸν Ἰωάννην. Ἐλεῖπε καὶ αὐτὸς ὁ κύων, — τὸ μόνον ὃν, τοῦ ὁποῖου οἱ τεθλιμμένοι ὀφθαλμοὶ θὰ ἐδείκνυν λύπην διὰ τὴν ζωὴν ταύτην, θραυσθεῖσαν ἐν τῷ μέσῳ ὀνείρων εὐτυχίας. Ἡ αὕτη ἀδιαφορία, ἡ αὕτη ἐγκατάλειψις, ἡ ὁποία καὶ διὰ τὸν ἀριθμὸν 4237.

Ε. ΠΟΛΙΤΑΚΗΣ.

ΤΕΛΟΣ

Προτιθέμενος νὰ ἐκδώσω προσεχῶς Ἱατρικὸν Ἡμερολόγιον, ἥτοι Πρακτικὸν ὁδηγὸν τῶν ἱατρῶν, κατὰ τὸ σύστημα τῶν ἐν Εὐρώπῃ κατ' ἔτος ἐκδομένων Agendas, παρακαλῶ τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος συναδέλφους καὶ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Ἑλλήνας ἱατροὺς νὰ μοὶ πέμψωσι ταχυδρομικῶς μέχρι τῆς 10 Ὀκτωβρίου τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν, ἵνα δημοσιευθῇ ἐν τῷ ἡμερολογίῳ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Σεπτεμβρίου 1888.

Α. ΚΑΛΛΙΒΩΚΑΣ ἱατρός

ὁμηγητὴς ἐν τῷ Ἐθν. Πανεπιστημίῳ.

Εἰς τὸ Γραφεῖον

Τῶν ἐκλεκτῶν μυθιστορημάτων

Πωλοῦνται τὰ ἐξῆς βιβλία:

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημειοῦνται χάριν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἐπιθυμούντων νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτά, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν].

«Παράπτωσις καὶ Μεταμέλεια», ἥτοι «Ἀπομνημονεύματα Ἀλίκης δὲ - Μερβίλλ», μυθιστορία Maximilien Perrin (ὀλόκληρον τὸ ἔργον) δραχμᾶς..... 3,50 (3,70)

«Ἡ Πλωτὴ Πόλις» μυθιστορία Ἰουλίου Βέρν..... δρ. 4 (4,20)

«Ἡ Παναγία τῶν Παρισίων», μυθιστορία Β' κτωροῦ Οὐγγῶ, μετὰφρασις I. Καρασσούσα (τόμοι 2)..... δρ. 4 (4,30)

«Υγιεινὴ», Παύλου Μαντεγάτσα, μετὰφρασις «Αἱ τίμαι γυναῖκες» διήγημα ὑπὸ Amedee Achard..... Λεπτ. 75 [90]

«Οἱ Ἀγῶνες τοῦ Βίου: Σέργιος Πανήνης», μυθιστορία βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας..... Δραχ. 2 [2,20]

«Υπατία», μυθιστορία ἱστορικὴ ὑπὸ Charles Kingsley [τόμοι 2]..... Δρ. 4 [4,20]

«Κωμῳδία» ὑπὸ Ἀγγ. Βλάχου Δρ. 2 [2,20]

«Ὁ Γονζάλθης Κορδούβιος ἡ ἡ Γρηνάδα ἀνακηθεῖσα» μυθιστορία..... Δρ. 1,50 [1,70]

«Παλαιὰ Ἀμαρτία» λυρικὴ συλλογὴ, ὑπὸ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου..... Λεπτ. 60 [70]

«Ἡ Φωνὴ τῆς Καρδίας μου», λυρικὴ Συλλογὴ, ὑπὸ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου. Λεπτ. 60 [70]

«Ἐλπίς» ἔθ.μα Κωνσταντινουπόλεως, πρωτότυπος κοινωνικὴ μυθιστορία ὑπὸ Ἐπαμεινώνδα Κυριακίδου..... δρ. 5 (5,30)

«Τὸ Μυστήριον τοῦ Σκελετοῦ», μυθιστορία Γεωργίου Παρδέλ..... δρ. 5 (5,30)

«Ὁ Ἀγνωστος τῆς Βελλεβίλης», μυθιστορία Π. Ζακόν..... δρ. 2,50 (2,70)

«Ὁ Ἰππότης Μ'ιός», μυθιστορία Ponson de Terrail..... δραχ. 2,50 (2,70)

«Ἡ διδασκάλισσα», μυθιστορία Εὐγενείου Σῦη..... δραχ. 3 (3,20)

«Τὸ διάμεσον Φρέαρ», μυθιστορία Pierre Sales..... δραχ. 4 (4,10)